

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוררות מסכת פרה פרק א

הגל, ביא אחר בתחלה, דיציקה כבעה לה ופסל השאר כשחסר, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר אם חסר הגל עד שלא נתן שבע מתנות ימלאנו. אבל אם משנתן שבע מתנות חסר יביא אחר בתחלה, דסבר רבי שמעון מתן שבע קובע ולא יציקה. דיני מצורע הלוהין בין געיר ועני לדלעיל משנה ז, געשירי מביא מן הבתקה ועני מביא מן העור.

יא מצורע שהביא קרבנו, אם הוא בשעת הבאת קרבנו אחד, היה עני, והגעשירי בשעת הקרבת הניח, אם שהיה בשעת הקרבת הראשון געשירי, והעני בשעת הקרבת השני. הכל הולך אחר חטאת, אם בשעת הקרבת החטאת היה געשירי, והביא חטאת הבמה, מביא שלת הבמה, ואם בשעת הקרבת החטאת היה עני והביא חטאת עני, מביא גם שלת העור שהוא עני ואפילו הגעשירי אחר כך. **דברי רבי שמעון**, דסובר כיון שבחטאת חילוק געשירי מעני, בהקרבת חטאת תמלי גם בהקרבת העולה. **רבי יהודה** אומר, אחר האשם, דהוא קרבן אומר, של מצורע ומיחד להקריבו וזר מכלם, פטר אישם אולוין. ושיניהם מקריב אחר למזוה, דכתיב (שם ה' טז) "אשר לא תשיג ידו בטהרתו", רבי שמעון סבר דרבי המספיקו והוא החטאת ורבי יהודה סבר דרבי המכשירו ומספרו, דהינו האשם. **מצורע עני שהביא קרבן עשירי**, יצא, דאפילו לקתלה מביא ונתבא עליו דבקה, ואדיו דמיני בסיסא לא יצא קתב ברישא יצא (ויר"ג), וגעשירי שהביא קרבן עני לא יצא, דכתיב (שם לב) "ולרת" לרבות, ודכתיב (שם) "ואת" למעשי, ומספרא דרביא לעני ומשטא ועשירי. **מצורע עני, דהינו** רבי יצא, על פי שיהא געשירי, אם הם געיים מביא עבדום קרבן עני, דכתיב (שם) "אשר לא תשיג ידו בטהרתו", והביא (שם) "אשר בו נגע צרעת" ומאכילן בזהב עד דיי קרבן זה. **רבי יהודה** אומר אף על גב דאשתו מביא קרבן עשירי, דאשתו שהיא כעפא אשתו יכול להביא עליה קרבן עני, כיון שהוא געשירי, וכן כל קרבן שהיא חיבת כיון קרבן חיוב הבעל להביא קרבן עשירי אם הוא געשירי, שקר פותב לא תחריטו דאית קר דקמת דכא. אבל חטאת על אכילת חלב בשוגג או על חלול שבת בשוגג, אין הבעל חיוב, ויגן תי"ט. (משנה זאת אפילו הרבה בעל תפירת ישראל, ובאר באר"ה, אט לא נכנסת לעמק השפע, עין שם ותמצאנו) **ג** שני מצורעים געשירים שנתערבו קרבנותיהם, קרב קרבנו של אחד מהם לא לומר אחד משני שנתערבו, ומת אחד מהם, זו שקלה שישאלו אנשי אלכסנדריא את רבי יהושע, הניו שישאלו לו מצורע שני שהאז בתים מה תהא עליו, היאך יטורו לאכל בקדשים, שאם היה מצורע השני חי אף על פי שנתערבו, יקרב קרבן השני לשם מי שישער לו, ואם היה שני הקרבנות לפניו ומת אחד מהם היה שני הקרבנות מתים וזה מקריב קרבן אחר, אבל כאן אינו יכול להקריב את זה, ושקמא של מת הוא ונתאי חטאת שמתו בעליה דאזילא למיתה, וקרן אחר גם אינו יכול להביא שקמא אותו

יא מצורע שהביא קרבנו עני והגעשירי, או געשירי והעני, הכל הולך אחר חטאת, דברי רבי שמעון. **רבי יהודה** אומר, אחר האשם: **יב** מצורע עני שהביא קרבן עשירי, יצא. וגעשירי שהביא קרבן עני, לא יצא. מביא אדם על ידי בנו, על ידי בתו, על ידי עבדו ושקחתו קרבנו עני, ומאכילן בזהב. **רבי יהודה** אומר, אף על ידי אשתו מביא קרבן עשירי, וכן כל קרבן שהיא חיבת: **יג** שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם, קרב קרבנו של אחד מהם, ומת אחד מהם, זו שישאלו אנשי אלכסנדריא את רבי יהושע. אמר להם, יתבוב נכסיו לאחר ויביא קרבן עני:

מסכת פרה

פרק א ארבי אליעזר אומר, עגלה, בת שנתה, ופרה, בת שתיים, וחקמים אומרים, עגלה, בת שתיים, ופרה, בת שלש או בת ארבע. **רבי מאיר** אומר, אף בת חמש קשרה הזקנה, אלא שאין ממתנין לה, שקמא תשחיר, שלא תפסל. אמר רבי יהושע לא שמעתי אלא שלשית. אמרו לו, מה הלשון שלשית. אמר להם, כך שמעתי סתם. אמר כן, עזאי, אני אפרש. אם אומר אתה, שלשית, לאחרות במנין. וכשאתה אומר, שלשית, בת שלש שנים. כיצא זה, שמעתי קרא רבעי. אמרו לו, מה הלשון רבעי. אמר להם, כך שמעתי סתם. אמר כן עזאי, אני אפרש. אם אומר אתה, רביעי, לאחרים במנין. וכשאתה אומר, רבעי, כן ארבע שנים. כיצא בו אמרו, האוכל בבית המגנע פרום משלש לקב. אמרו לו, אמור משמונה עשרה לספאה.

אף בת חמש קשרה לפנה אדמה, כשהו גם התקנה אליבא דרבנן (מלאכת שלמה) לפנה אדמה, אלא שאין ממתנין לה שתוקין, שקמא תשחיר. שלא תפסל, שאם פלדו לה שתי עשרות שחורות פסולה. **א** רבי יוחנן (א) "אדמה תמימה" שתהא תמימה באדומיה. אמר רבי יהושע לא שמעתי אלא שלשית, כך שמעתי שאין קשרה בפרה אלא שלשית, אמרו לו, אין לו קשר. אמר כן עזאי אני אפרש, אם אומר אתה שלשית שמעתי שלשית לאחרות במנין, שפולדה בלדה שלשית, וכשאתה אומר שלשית פרושו בת שלש שנים. כיצא בו אמרו: כרם רבעי, אמרו לו חכמים לרבי יהושע מה הלשון רבעי, אמר להם רבי יהושע כך שמעתי סתם, אמר כן עזאי אני אפרש, אם אומר אתה רבעי רביעי פרושו שהוא רביעי לאחרים במנין שיש לקרבו ארבעה קרמים, דהינו מי שיש לו ארבעה קרמים, הפרם הרביעי הוא קדש (תמאת ישראל), וכשאתה אומר רבעי רביעי רביעי שהקפול כן ארבעה שנים. כיצא בו אמרו, האוכל בבית המגנע, הניו שהוקה בבית המגנע כדי אכילת פרום שהוא מטמא בגדים שעליו, פרום פרושו חצי פרום משלש שיש שלש פירות כאלו לקב, אמרו לו חכמים לרבי יהושע אמר משמונה עשרה לספאה שהוא מרנל יותר בתורה (תמאת ישראל),

משניות מבוררות מסכת פרה פרק ב

דאף על פי דפסח חובה לא חשו בה חכמים, משום שלוקחים לפי נפשות כדי שלא יבא לידי נותר. אי נמי נראה לי שפיון שהיו צריכים הרבה טלאים לכל ישראל, ושקמא לא ימצאו. ועוד לפי שזמנו ביהול, והרמב"ם כתב השעם דבכבוד קרית ביה (שם) "ביום השמיני תתנו לי" ולא תתיב והלאה, והגעשירי דבכבוד חטאתו עני.

פרק ב א רבי אליעזר אומר פרת חטאת המעוברת, שרה, והניו בנתעברה בלא דעת בעלים, דסוברי פרי: יהודה דלוקמן בשרד"ה, דסובר אלא עלה עליה קר אינה פסולה אלא אם עלה מדעת בעלים, ומה שהיא מעוברת ונשאת העובר לא חשי מלאכה, דעבר דר אפד הוא. וחכמים פסולים אפילו עלה בלא דעת בעלים, דסברי עבר לאו דר אפד והפסולת מחמת מלאכה שנושאת הנכס, רבי אליעזר אומר פרה אדמה אינה נלקחת מן העינים שחשתיים וחכמים מביאיה, דכריי שהעורם לא ירבע את הקמתו, מפני שהיא נעשית עקרה על ידי הרביעה, ולא זו פרת חטאת גלבל פליגי רבי אליעזר וחכמים אלא גם כפי כל קרונות הצבור ותמיד פוסל רבי אליעזר אם הלכותו מן העינים, וחכמים מכשירים שהם באין מהאיר ומנוצה לאירן מן החשן תבואה שגזלה בשנה זו ומן החשן תבואה שגזלה בשנה שעברה, חזין מן העמר שבימינו כ"ט יוסף, ושתי הלחם שמקריב בתם השבועות, שאין קרבן אלא מן החדש מן האיר, דכתיב גבי עומר (ויקרא כב ז) "כי תבוא אל הארץ וגו' ויקצרתם את קצירה" ובשתי הלחם תביע (שם) ו"מנשבותים תביא" ובאין רק מן החדש דכתיב בשתי הלחם (שם טז) "מקנה חדשה", ובעמר מביא (שם טז) "באישית שחורים". **ב** פרה שרביעה וטלפיה שחורים ידו יתקור אותן, לגלל העין שהוא שחור והשנים והלשו, אינם פסולים בפרה, אפילו הם שחורים, ובתוספתא: רבי מאיר אומר, פרה שגזלה עיניה שחורים, אם פרה אחרת קשרה, והננסת קטנה ביותר, ששרה, שזה מום באדם ולא בשנהרה, היתה בה יצלת וחתקה, רבי יהודה פוסל אפילו העגלה מקומה שער אדם. רבי שמעון אומר כל מקום שפסול לא העלה מקומו שער אדם פסולה, אבל אם העגלה שער אדם קשרה. **א** יצא ארבע דרין דרין דפן, ואתנו זונה ומחיר קלב, פסולה, כשאר קדשים דכתיב בהו (ויקרא כב ז) "כי יגדל" פרוט יוצא דרין דפן, ואף על גב דפרה לא קדשי שובת, כול מקום קרמנין קריה חטאת. רבי אליעזר מביא דאבתן ומחיר, ונאמר (דברים כב ז) "לא תביא אתנו זונה ומחיר כלב ביה" ר"ל אפיקוד, ואין פרה (שם) אלא לבית, כל המומין הפוסלים במקדשין פסולים בפרה, בכבודות. **ט** "אשר אה פה מום", וכן מפורשין בקרב על גבי מומין, בכבודות. רכב עליה או נשען עליה או נתלה בזנבה ועל ידי זה עבר בה את הנרה, נספעה בה שעבר את הנרה, או קפל עליה את המוסרה חבל שישור אותה בו קפולו על גופה, או נתן טליתו עליה, פסולה, שצאמר בפרה (שם)

אמר להם כך שמעתי סתם, אמר כן עזאי אני אפרש, אם אומר אתה משלש לקב אין בו חיוב תלה, דרוב בחמש רביעיות קמח ועוד, חיב בתלה, והניו קב ורביעי ועוד, וכשאתה אומר משמונה עשרה לספאה משטתו חלותו, אפי פוחת בשטרו הכפר שצריך לקחת ממנו עני. **ד** רבי יוסי הגלילי ורבי פרים אינם שתיים, שצאמר (מכדור ה' ח) "ופר שני בן בקר תקח לחטאת", והרי קרב קתב (שם ט) "ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה", למה קתב "שני" ומה שיהא בת שתי שנים. וחכמים אומרים אף בני שתי דאהני "שני" להכשיר כן שתי שנים, ואהני פר להכשיר כן שלש, דכל פר זה קרב, לא פחות אלו יותר, ושאינה הבה דכתיב (שם ט) "שני". רבי מאיר אומר אף בני ארבע וחמש כשרים, דאהני מה שכתוב פר להכשיר אף בני ד' וה' אלא שאין מביאים קנים מפני הכבוד, ובפרה אדמה שמעשיה בחזר לא שר הטעם, מפני הכבוד, ועין בתוספתא ית-טוב שמביא דסבר רבי יוסי דבכל מקום דקתב פרים בני שתיים יתוה דמנין מילין, וכן מביא שתי עדות אליבא דרבי מאיר א

היו דאורייתא, ועין שם. **ג** כבשים דכתיב בתורה, הניו בני שנה ולא ואלים בני שתיים שנה שנה שניה לא פחות ולא יותר, וכלם מיום ליום, טלה עד כאחד באלל לא שלשה שנה עד אחד באלל של שנה שניה, דבתו שנתו אולוין ולא בת שנים של מנן העולם, דכתיב (ויקרא יב ז) "כשבן בן שנתו" שנתו שלו ולא שנה של מנן העולם. ואם נתעברה השנה נתעברה להכבשים, וכן דרין באילים בני שתי שנים, כן שלשה שנה חדש דהינו שבתכנס לתחלת י"ג, אינו קשר לא לאלל ולא לכבש, דאינו נחשב אלל עד שיכנס שלשים ואחד יום משנה שנתו, ויכנס טרפון קורוהו לשלם פלג, ממצע בין קבש לאלל, כן עזאי קורוהו נוקד, מלשון "אשר היה בנוקדים" (שם א), שפרושו בעלי הצאן, וצאן אינו לא קבש ולא איל. רבי ישמעאל קורוהו פרידיגמא, מלשון מטבע פסול, שנופסל מדין קבש ואלל לא הגיע, אם הקריבו לפלגם, מביא עליו נכסי איל, דילפינן מדכתיב בפרשת הנסכים (מכדור טו ח) "לא לאל" או לרבות הפלגים לנכסי איל, ולא עלה לו מוחבו, אם היה מחוב איל או קבש לא יצא בהו, כן שלשה עשרה חדש ויום אחד הרי זה איל, עד כן שתי שנים. **ד** חטאות הצבור ועולותיהן, כגון געשירי ראשי ודשירי ומעדים, חטאת היתיד, כשבה או שעירה ואשם יזיר ואשם מצורע, כשרים מיום שחטאת והלאה, ואף ביום שלשים עצמו כשרים. ואם הקריבו ביום שמיני, כשרים, דכתיב (ויקרא כב כז) "ומיום השמיני והלאה ידעה", וצאמר בכבוד (שפת כב כט) "ביום השמיני תתנו לי" מה כבוד עשה בו יום שמיני במעמד והלאה, ואף בשאר קרבנות עשה יזיר שמיני מעמדו והלאה, מיהו ביום המפכה וקרבנות מיום מיום שלשים, אבל דרין וזבות שאדם נדר להביא קרבן או נדר, וכן בכבוד והמעורר והפסול, כשרים לקתלה מיום השמיני והלאה, ואף ביום השמיני,